

Bunătatea lui Dumnezeu

Vineri, 7 ianuarie 2005

Robert J. Wieland

În Romani 2:4 se dă o veste mult mai bună decât pot mulți să creadă: "Bunătatea lui Dumnezeu... îndeamnă [pe mulți] la pocăință," la fel de sigur cum Dumnezeu este bun. Nu este treaba noastră aceea de a-L implora pe Domnul să Se trezească și să facă ceva pentru "cei dragi ai noștri care nu sunt mântuiți," ci să credem ceea ce El deja încearcă să facă pentru ei.

O scumpă doamnă își iubea scumpul soț și la fiecare întâlnire pentru rugăciune cerea bisericii să se roage ca el să fie convertit.

- El calcă sabbatul! Mie și copiilor ne-ar părea așa de rău să ajungem în cer și să privim peste zidurile Noului Ierusalim cum dragul de el piere în iazul de foc!

Într-o dimineață de sabbat scumpul ei soțior a coborât la parterul casei înainte de micul dejun îmbrăcat, nu în hainele lui obișnuite pentru serviciu, ci în costumul cel bun.

- Ce înseamnă asta? a întrebat scumpa lui soțioară.

- Voi merge la biserică împreună cu tine și cu copiii!

- Dar, scumpule, dacă îți pierzi slujba din cauza sabbatului, cum vom mai plăti ratele pentru mașina cea nouă? Și cum vom plăti datoriile pentru casă?

Scumpul soțior nu a răspuns nimic, ci a urcat din nou la etaj și s-a îmbrăcat în hainele pentru serviciu; aceasta a fost ultima lui "convertire."

În tot acest timp Duhul Sfânt îl îndemna pe scumpul soțior la pocăință, dar scumpa soțioară îi stătea în cale, împiedicând lucrarea Duhului Sfânt. Scumpa soțioară mergea la biserică și la întâlnirile pentru rugăciune, dar avea grozavă nevoie să cunoască cât de bună este Vestea cea Bună.

"Bunătatea lui Dumnezeu" este cea care ne "îndeamnă la pocăință," nu frica de pedeapsă. Și în limba greacă este folosit prezentul continuu; Dumnezeu ne ia în continuu de mână și ne conduce la pocăință și mântuire. În tot acest timp scumpa soțioară considera (a) că relația ei cu Dumnezeu este OK pentru că mergea la biserică (în timp ce scumpul soțior

munca ca să plătească facturile pentru ea), și (b) că el se afla în mod automat sub "osânda" lui Dumnezeu. Ea îl trata pe soțul ei ca și cum va fi pierdut, în timp ce Dumnezeu îl trata ca și cum va fi mântuit. Ea lucra pentru un țel opus țelului lui Dumnezeu, împotrivindu-l-se la fel cum cărturarii și fariseii I se împotriveau lui Hristos. Cum va fi fericită în cer nu pot să știu. Ea avea nevoie să înțeleagă Romani 5; Hristos a realizat ceva pentru "toți oamenii," și de aceea îi tratează pe "toți oamenii" ca și cum aceștia nu s-ar afla sub "osândă," ci sub "harul" Său. Când cineva le spune Vestea Bună, acea "bunătate" îi conduce la pocăință! (Da, incluzând și ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu).